

Bryssel den 19 maj 2017
(OR. en)

9316/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0359 (COD)**

**JUSTCIV 112
EJUSTICE 65
ECOFIN 418
COMPET 415
EMPL 312
SOC 398
CODEC 833**

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Coreper/rådet

Komm. dok. nr: 14875/16

Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU
- Riktlinjedebatt

I. INLEDNING

1. Genom en skrivelse av den 23 november 2016 förelade kommissionen rådet och Europaparlamentet ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU (nedan kallat det föreslagna insolvensdirektivet).
2. Det föreslagna insolvensdirektivet omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
3. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande om det föreslagna direktivet den 29 mars 2017.

4. Förslaget utgör ett centralt resultat inom ramen för handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion och i strategin för den inre marknaden. Dess syfte är att minska de största hindren för den fria rörligheten för kapital som följer av skillnader i medlemsstaternas ramar för omstrukturering och insolvens och säkerställa att livskraftiga företag och entreprenörer i ekonomiska svårigheter har tillgång till effektiva ramar för förebyggande omstrukturering och förfaranden för en andra chans samtidigt som borgenärernas berättigade intressen skyddas. Enligt motiveringen utgör förslaget ett försök till avvägning mellan de olika intressen som står på spel (gäldenärernas, borgenärernas, anställdas och samhällets i stort) som ger medlemsstaterna viss flexibilitet vid genomförandet av direktivet i nationell rätt. Inom ramen för kommissionens arbete med bankunionen syftar förslaget också till att bidra till att förhindra ackumulering av nödlidande lån.
5. Vid RIF-rådets informella möte den 27 januari 2017 fick förslagets syften i princip ett brett stöd från ministrarna. Under diskussionerna vid mötet framhölls vikten av att uppnå en rimlig avvägning mellan gäldenärernas och borgenärernas intressen och att medge en viss grad av flexibilitet för att inte inkräkta på nationella system som fungerar väl. Av diskussionerna i arbetsgruppen för civilrättsliga frågor (insolvens) framkom att det finns ett allmänt stöd för förslagets syften. Delegationerna framhöll emellertid också att det föreslagna direktivet är komplicerat på grund av dess kopplingar till andra nationalrättsliga områden och medlemsstaterna följaktligen måste ges tillräcklig flexibilitet för att kunna anpassa EU-åtgärder till den lokala ekonomiska situationen och till de lokala rättsliga strukturerna.
6. Ordförandeskapet anser att det föreslagna insolvensdirektivet avsevärt kan bidra till gränsöverskridande investeringar, bidra till att stärka Europas ekonomi och skapa arbetstillfällen genom att ge andrum för företag och entreprenörer i svårigheter och hjälpa dem att komma på fötter igen. Ordförandeskapet menar därför att vederbörlig hänsyn måste tas till detta förslag i rådet.
7. Goda framsteg har gjorts i arbetsgruppen, och efter en första noggrann granskning av artiklarna 1–9 har ordförandeskapet identifierat ett antal aspekter som kräver ett visst mått av politisk vägledning.

8. De nedan angivna aspekterna var inte de enda frågor som togs upp under arbetsgruppens möten. Dessa aspekter har emellertid identifierats som frågor som redan kräver viss politisk vägledning för det fortsatta arbetet på expertnivå. Arbetsgruppen kommer därför att arbeta vidare med alla andra aspekter av det föreslagna insolvensdirektivet.

II. PRINCIPER

A. Nationella domstolars roll när det gäller ramar för förebyggande omstrukturering

9. För att underlätta gäldenärens tillgång och tillgänglighet till ramar för förebyggande omstrukturering införs genom det föreslagna direktivet en bestämmelse om begränsning av rättsliga eller administrativa myndigheters deltagande till fall där det är nödvändigt för att skydda berörda parter rättigheter. Enligt kommissionen syftar denna bestämmelse till att främja effektivitet och minska förseningar och kostnader, särskilt för små och medelstora företag, samtidigt som man erkänner domstolsprövningens roll när berörda parter rättigheter är hotade. Dessutom förefaller det som om förslaget ger medlemsstaterna viss flexibilitet vid genomförandet av denna bestämmelse i deras nationella insolvensförfaranden.
10. Vissa medlemsstaters erfarenheter visar dock att ett ingripande av en rättslig eller administrativ myndighet inte alltid innebär att ett förfarande blir mindre effektivt. En viktig aspekt som många delegationer betonat är att den roll som den rättsliga eller administrativa myndigheten har är att garantera opartiskhet, slå vakt om dels balansen mellan gäldenärerna och borgenärerna, dels inbördes mellan borgenärer, och slutligen att skydda allmänintresset. Med tanke på att denna begränsning av domstolars roll har införts som en skyldighet kan denna bestämmelse beröra medlemsstaternas självbestämmanderätt i processuella frågor utan att det särskilt klargörs när en medlemsstat får låta en domstol intervensera i förfarandet. Det bör därför erkännas att en rätt till domstolsprövning i vissa situationer kan garanteras i enlighet med en medlemsstats rättssystem.

11. För att uppnå målet att främja effektivitet och minska förseningar och kostnader samtidigt som man respekterar medlemsstaternas processuella autonomi skulle denna allmänna princip kunna formuleras om så att de medlemsstater som önskar begränsa domstolars eller den relevanta administrativa myndighetens roll i förfarandena får göra detta utan att det görs till en skyldighet för att på så sätt ge tillräcklig flexibilitet åt medlemsstaterna.
12. *Mot denna bakgrund uppmanar ordförandeskapet rådet att bekräfta strategin om att fortsätta arbeta utifrån antagandet om att den allmänna principen om en begränsning av domstolars eller administrativa myndigheters roll inom ramarna för förebyggande omstrukturering bör medge mer flexibilitet för medlemsstaterna än vad som för närvarande föreskrivs i förslaget.*

B. Gälldenär som fortfarande råder över sina tillgångar

13. Ett av förslagets huvudsyften är att uppnå en lämplig balans mellan gälldenärers och borgenärers rättigheter. Mot denna bakgrund bör garantier föreskrivas där de föreslagna åtgärderna skulle kunna påverka parternas rättigheter negativt. Detta är särskilt viktigt för att skapa rättslig säkerhet för investerare i ett gränsöverskridande sammanhang.
14. Genom det föreslagna insolvensdirektivet införs en princip om att gälldenärer helt eller åtminstone delvis bör behålla kontrollen över sin verksamhet när de påbörjar ett förfarande för förebyggande omstrukturering (känd som principen om "gälldenär som fortfarande råder över sina tillgångar"). I arbetsgruppen har delegationerna i stort sett välkomnat denna princip.
15. Enligt det föreslagna insolvensdirektivet måste medlemsstaterna också från fall till fall bedöma om en omstruktureringsförvaltare ska utses eller medverka beroende på omständigheterna i ärendet eller gälldenärens särskilda behov och således är det förbjudet för medlemsstaterna att i varje fall göra det obligatoriskt att en förvaltare utses eller medverkar. I vissa fall kommer dock en viss grad av tillsyn att krävas när detta är nödvändigt för att skydda en borgenärs legitima intressen. Utnämning eller medverkan av en omstruktureringsförvaltare ger i dessa fall ett sådant skydd.

16. Det föreslagna insolvensdirektivet innehåller för närvarande en uttömmande förteckning över fall där medlemsstaterna får kräva obligatorisk utnämning eller medverkan av en omstruktureringsförvaltare. Vid diskussionerna i arbetsgruppen framkom dock att en uttömmande förteckning kanske inte ger medlemsstaterna lämplig flexibilitet för att säkerställa den rätta avvägningen mellan gäldenärens och borgenärernas intressen. Ett alternativ som skulle kunna ge denna flexibilitet kan vara att göra förteckningen icke-uttömmande.
17. *Ordförandeskapet uppmanar rådet att bekräfta strategin om att arbeta utifrån antagandet om att gäldenären, åtminstone delvis bör kunna fortsätta råda över sin verksamhet och sina tillgångar under förebyggande omstruktureringsförfaranden.*
18. *Slutligen uppmanar ordförandeskapet rådet att enas om att det föreslagna insolvensdirektivet bör ge medlemsstaterna lämplig flexibilitet när det gäller den obligatoriska utnämningen eller medverkan av en omstruktureringsförvaltare, till exempel genom att göra förteckningen över fall som kräver utnämning icke-uttömmande.*

III. SLUTSATS

19. Ordförandeskapet uppmanar Coreper/rådet (rättsliga och inrikes frågor) att hålla en riktlinjedebatt i syfte att godkänna de principer som fastställs i del II i denna not som allmänna riktlinjer för det framtida arbetet med förslaget till direktiv.